

година. Много мои приятели, въещи земедѣлци и промишленици, частно ми съобщиха, че това мое оцѣнение имъ се вижда за твърдѣ високо. Не искамъ да повтарямъ и тукъ сега тоя въпросъ. Ще кажа само, че за послѣдните четири години, когато ние имахме изобилни реколти, цифрата 825,000,000 лв. и днесъ не ми се види висока. Но отъ тази годишната срѣдна жътва ние виждаме, че не можемъ да разчитаме всѣкога на богати реколти. Затова за въ бѫдеще азъ съмъ наклоненъ да направя една отстѣпка на моите приятели критици, като прѣсмѣтна, за сега, годишния цѣлокупенъ приходъ на България най-много на 800 милиона лева. Вѣрвамъ, че самъ г. Г. А. Манушевъ и Балканска Зора нѣма да намѣрятъ, за текущата година поне, тая цифра за много низка.¹⁾

Щомъ тая цифра не е низка, щомъ на годината печелимъ 800 милиона, а за данъци плащаме 100-тѣ милиона, ще се каже, че на дѣржавата, окрѣзитѣ и общинитѣ ние плащаме $12\frac{1}{2}$ на стотѣ отъ годишния си приходъ. А ние ви-дѣхме, че французитѣ плащатъ 12% . Ако въ богата Франция 12 на стотѣ сѫ много, то смѣло можемъ да кажемъ, че въ дѣрживица бѣдна, като България, процентътъ $12\frac{1}{2}$ е огроменъ. „Прѣувеличенията на данъците“, казва Емиль Лавле, въ своята „Политическа Економия“, която е прѣведена и на български, „съсилаха двѣтѣ най- силни империи на свѣта, „римската и империята на Карла V.“ Желателно е, необходимо е, щото историята и уроцитѣ на историята и политическата економия да не се забравятъ отъ насъ именно сега, когато учрѣждението на двѣтѣ нови министерства ще създаде силни изкушения за гласуванията на нови кредити. Подига-

¹⁾ Ония, които сѫ чели горѣспоменатата ми статия въ Мисъль помнятъ, че оцѣнението на Г. А. Манушевъ за послѣдните четири години бѣ по 900 милиона на година. Азъ казахъ и повтарямъ, че това оцѣнение е brutto, слѣдователно високо, че въ него нѣ трѣбва да влиза стойността на сламата, сѣното, ечмика, и онова, което се изѣда отъ нашия добитъкъ, приходътъ отъ които фигурира особено. Въпросъ е, дали и работата на добитъка трѣбва да влиза въ него. Ония, които искатъ да пишатъ върху тия въпроси, трѣбва зрело да обсѫждатъ прѣнията, станали върху тѣхъ въ Парижъ между г. г. Trésor de la Roque и Levasseur. Най-новиятъ рефератъ върхутия прѣни се обнародва въ Economiste fran ais отъ 25 мартъ 1893 г. Споредъ него, г. Trésor de la Roque билъ оцѣнилъ най-напрѣдъ прихода на Франция на 26 милиарда, послѣ го свалилъ на 19, които г. Levasseur намалява на 13.